

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhívások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Osztrák panaszok.

Pécs, 1899. szeptember 1.

Hivatalosan ugyan még mindig azzal okolják meg az Ausztriával való gazdasági közösség kényszerűségét, hogy mi földmivelő állam vagyunk s így terményeink biztos elhelyezésére van szükségünk, mely biztosítékot csak a velünk vámközösségben élő Ausztria nyújthatja; de azért a magyar kormány tényei világosan mutatják, hogy éppenséggel nincsen elragadtatva az egymásra utaltság eme állapotával s fölismerte azt a kézzel fogható igazságot, hogy a gazdasági egyoldalúság mindig bizonyos függő helyzetet teremt s hogy igazi nemzeti vagyonosodásról csak ott lehet szó, a hol az ipari tevékenység virágzik.

Csak egyben téved; abban t. i., hogy a gazdasági közösségben iparunkat a virágzásnak olyan fokára gondolja fejleszthetni, amely Magyarországot Ausztria iparától függetlenné teszi. Kizárja ezt éppen az az egymásra utaltság, melylyel az iparos Ausztria és a földmivelő Magyarország gazdasági közösségét megokolják. Ha mi azért ragaszkodunk a közösséghez, hogy mezőgazdasági terményeinknek Ausztriában biztos piacot találjunk, akkor nagyon természetes, hogy viszont Ausztria azért hiva a közösségnek, hogy iparcikkei biztos és könnyű elhelyezést találjanak Magyarországon.

Mindaddig tehát, míg ez a gazdasági közösség köztünk fennáll, nemcsak más államok ipari cikkei maradnak elzárva tőlünk, de a saját hazai iparunk fejlődése is természetes ellenségét fogja találni mindig Ausztriában, mert a terményeink elhelyezése fejében viszontszolgáltatást igénylő osztrák ipar még a saját iparunk versenyétől is mentes akar maradni Magyarországon. S bőven tudjuk, hogy a közösségben menyire túlszárnyalja mindig az osztrák érdek a mi érdekünket s a kettőnek összekötése esetén mindig mi szenvedünk vereséget.

Láttuk ezt már Baross Gábor idejében, a kinek nagy ipar- és kereskedelem-

fejlesztő akcióját az osztrák ipar és kereskedelem féltékenykedése lépten-nyomon bénította. Az volt akkor is, az ma is a jelszó Ausztriában, hogy ha Magyarországnak, mint földmivelő államnak van szüksége a gazdasági közösségre, akkor maradjon is meg földmivelő államnak s ne törekedjék az osztrák ipart a saját iparának fejlesztésével kiszorítani, mikor mezőgazdasági terményei számára igényli az osztrák piacot.

S ez a jelszó érvényesült is a legutóbbi kiegyezésben, mikor az osztrákok annyira megkötötték a magyar állam kezét, hogy még a saját közlekedési eszközeinek tariffa-politikáját sem szabad önállóan, a saját ipara és kereskedelme érdekében megállapítani, mert ki van kötve, hogy a magyar állam még a saját vasutain sem részesítheti szállítási előnyökben a magyar árukat az osztrák áruk rovására, hanem köteles az osztrák árucikkeket is mindazokban a kedvezményekben részesíteni, a melyeket a magyar áruk számára engedélyez.

Ide lyukadt ki hát az az első nagy iparfejlesztési akció, melyet a vasutak államosításával oly óriási áldozatok árán gazdasági függetlenítésünk érdekében indítottunk. Nagy koncepció volt mindenestre az az elhatározás, hogy mivel gazdasági inferioritásunk mellett a saját termékeinket a közös vámterületen versenyképesekké nem tehetjük a fejlettebb osztrák ipar termékeivel, hát kezünkbe kerítjük a közlekedési eszközöket, hogy azokon a hazai termékeknek olyan kedvezményeket adhassunk, a melyeket a versenyző osztrák termékek nem élveznek. Ilykép helyreállítván a versenyképességnek ránk nézve nagyon is kedvezőtlen mérlegét, ezzel megadjuk zsenge iparunknak a fölvirágzás természetes föltételeit.

Nos hát ezzel csufosan kudarcot vallottunk, mert a versenyt nem tűró osztrák érdek diadalmaskodott, mikor lehetetlenné tette ennek a célnak a megvalósítását azzal, hogy kieszközölte a magyar áruknak adott minden kedvezménynek kiterjesztését az osztrák árukra is.

Most a kormány előlről kezdi a szizifusi munkát, előre láthatólag ugyanazzal az eredménnyel, a minővel az első akció járt. A legújabb iparfejlesztési politikának ama részéhez, mely a hatósági megrendeléseket hazai forrásokra utalja, nem fűzünk valami vérmes reményeket, mert elvül van kimondva, hogy a hatóságok csak egyenlő föltételek mellett részesítsék előnyben a hazai ipar termékeit, a minek hasznát a magyar ipar természetesen csak akkor látná igazán, ha elérte volna a fejlődésnek azt a fokát, a melyen az osztrák ipar áll.

Hatóságainkban eddig is megvolt a kellő jóakarattal arra, hogy egyenlő minőség és árak mellett a hazai készítményeknek adtak előnyt, de ez iparunk föllendítéséhez vajmi csekély mértékben járult hozzá, éppen azért, mert a hazai ipar sokszor nem is termelte a szükséges minőségű cikkeket, s ha termelte is, nem volt képes azokat oly jutányosan szolgáltatni, mint a hasonlíthatatlanul nagyobb forgalmu és kisebb költséggel is dolgozó osztrák ipar.

Nem sokat bizunk a megindítandó társadalmi mozgalom sikerében sem, mert manapság — sajnos — kiveszett már az a nemzedék, a melynek lelkesedése a negyvenes években az oly hatalmas arányokat öltött védegyeleti mozgalmat megteremteti tudta. A mai nemzedék csak változatosság okáért engedi át magát néhanapján a nemzeti hevületnek, ha az pénzébe nem kerül s még hozzá holmi látványosság ingerével hozatik mozgásba, de a hazafias lelkesedés állandóságától éppen úgy idegenkedik, mint az állandó láztól. De különösen nevetésgesnek tartja, ha azt kívánja, hogy silányabb minőségű árut drágábban vásároljon csupa hazafiságból. A létért való küzdelem örült hajszájában a hazafiság ethikai momentuma alul került, keresztül gázol rajta az anyagi érdek, mely egyedül képes mozgásba hozni a mai társadalmat a maga egészében.

A kormány iparfejlesztési politikája még egy másik irányban is megindult s ettől sokat várnak az optimisták. Persze

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A magy. kir. szab.

Osztály-Sorsjáték

4. sorsjáték VI. osztályának huzása

a következő napokon történik:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Teleki Zsigmond

Szeptember 13, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 25, 26, 28. és 29-én (naponta 2000 szám).

Szeptember 30. és október 2. és 3-án (naponta 1500 szám).

Október 5, 6. és 9-én (naponta 100 szám).

Október 11-én (e napon 500 szám).

A VI. osztályban 30.000 drb. sorsjegy 9.550.000 koronát nyer, és a legnagyobb nyeremény szerencsés esetben 1 millió korona.

Az általam eladott sorsjegyek nyereményeiről naponként sürgönyileg leszek értesítve és miután ezen értesítéseimet a nyerő feleknek ugyancsak sürgönyileg rögtön továbbítom, t. cz. vevőimnek azon kellemes előnyt biztosíthatom, hogy már a következő nap huzásán is résztvehetnek és így lehetséges, hogy 1 betétösszeggel szerencsés esetben 18 nyereményt csinálhat.

A vételi sorsjegyek ára a VI. osztályban:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{8}$
80 frt	40 frt	20 frt	10 frt

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

a magy. kir. szab. Osztály-sorsjáték főelárusítója
Pécsett, Siklósi-országút 29. szám.

ez is sokba kerül, mint Baross forgalmi politikája, de eredményei máris kézzelfoghatók. A nagyobb ipartelepeknek nyújtott állami kedvezményekben nyilvánul ez az irány, az eredmények pedig abban mutatkoznak, hogy számos osztrák és külföldi iparvállalat szándékozik áttelepedni hozzánk. Attól tartunk azonban, hogy ezzel az akciónkkal is olyan kudarcot fogunk vallani, mint vallottunk a magyar származású áruknak adni szándékolt szállítási kedvezményekkel.

Az osztrák iparosok ugyanis már mozgalmat indítottak a magyar kormány eme akciója ellen és a sajtó útján telelarmázzák a világot panaszaikkal. Jogtalanoknak és a kereskedelmi szerződéssel össze nem férőnek mondják azokat a kedvezményeket, a melyeket a magyar kormány ezeknek az iparvállalatoknak nyújt. Ezeknek a panaszoknak a rugója ugyanaz, a mely mozgásba hozta az osztrák érdekeket az önálló magyar vasuti politika megdöntésére. A magyarországi ipart nem szabad semmiféle külön kedvezményben részesíteni, legyen az szállítási előny vagy közvetlen állami segély, mert ez veszélyeztetné az osztrák iparnak biztosított mentességet minden versenytől.

Ők már úgy magyarázzák a gazdasági közönséget és — sajnos — úgy is van, hogy a vámközösség célja minden verseny kizárásával biztosítani az osztrák ipar számára kizárólagos fogyasztási területül az egész közös vámterületet; minden oly intézkedés tehát, mely ezen a vámterületen belül versenyző ipart akar teremteni, ellenkezik a szerződéssel s azért el nem tűrhető. S bizony nagyon kellene csalódnunk, ha az osztrákoknak nem sikerülne a magyar kormányt az ipartelepek közvetlen segélyezésétől eltiltani éppen úgy, mint a hogyan sikerült a magyar áruk külön kedvezményezését eltiltani a magyar vasutakon.

Ha sikerült az egyik abszurdum, mért ne sikerülhetne a másik is?

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Quarnerói levél.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Abbázia aug. végén.

Lábaimnál a tenger sós vize nyaldossa a magas sziklapartokat, fejem fölött a mosolygó kék ég terül el: Abbázia kéklő ege. Az illatos babérerdők, narancsfák és citromligetek, az óriási pálmák és kaktuszok árnyas lombsátorrá alakulnak és az éghajlat forróságát elviselhetővé teszik.

Már este felé volt, fél hatra járt az idő mikor a Karsztokról nagy lassúsággal leereszkedett vonatunk Quarneró gyöngyébe, a szép magyar kikötővárosba, Fiuméba. Óriás munka volt, a míg a Karsztokon keresztül ezt a ritka hegyi utat kiépítették. Teljes hat órán keresztül száguld a nehéz vastömeg a Karsztok csupasz, vagy félig benőtt bércein, míg végre láthatóvá lesz a tenger, a magyar tenger.

Fárasztó utazás s a vége felé már megszokjuk a kopár sziklabérceket és az áthidalat tatóngó mélységeket. Ilyenkor azután az utasok hol jó, hol rossz éccel traktálják egymást. Egy völgy sikátorban fékevesztett gyorsasággal rohant le a vonat. Volt közöttünk

Hirek.

Pécs, 1899. szeptember 1.

Emlékezés a tört szivre.

Amikor úgy elfog néha a kebelpuffasztó fájdalom, nem állhatom meg, hogy ne panaszkodjam el valakinek valamit ezerféle ügyesbajos dolgaimból. Most is épen ilyen pillanatban vagyok, amikor szekiroz a szivem egy multkori ügyetlenségért vagy szerencsétlenségemért s nem állhatom tovább, ki kell panaszkodnom magamat.

A mult hónapban nagyon divatban voltak a zászlószentelések. Én annak előtte nem láttam ilyen fajta ünnepélyt, hát neki kerekedtem, hogy egyikre elmegyek.

Ki is fentem magam egy szép napon klakkban, lakban és egy volt régi szárnyas kabátban, mely örökségül maradt reám a nagyatyám esküdjéről.

Kinos bucsuzás után megszabadultam feleségem és kedves anyósom (Ez a kettő elválaszthatatlan) ölelő karjai közül és Istenhozadót mondva a mecsekali szülővárosnak, repültem vagy inkább repült velem a szárnyas kerék a dunaparti város felé, hol az ünnepély készülöben vala.

Szerencsésen oda érkeztem. Az ottani állomáson piros kokárdás rendezők várakoztak. A vonat megérkezésekor úgy járt a szemük, akár a zsebórák (a Zrinyi-utca sarkán). Azt hittem, hogy az én fogadtatásomra lettek kiküldve.

Hogy észrevegyenek, még idejekorán egy ugrással künn termettem a vonatból. A cipőm arra azonban egy vágányban megakadván, egy hirtelen fordulattal hasra vágódtam a közelben álló főrendező előtt. Feltápáskodtam és bemutatkoztam:

— Hirtelen Jónás, a kigyóemberek egyesületének kiküldöttje vagyok.

— Vettük észre a csúszásáról, — különben nagyon örvendünk — volt a megtisztelő válasz.

Aztán belevetettek egy ottan álló fiakerbe és vittek a »kör« felé, hol a találkozó volt. A fiakerben vettem észre, hogy a jobb lábam hüvelyk uja ki kívánczik a lakcipőmből. Kész a pech. Pénzt nem adtak otthon többet, mint a kiszabott utiköltséget, meg egy korona zsebpénzt, hogy azon hozzak valami édes emléket. Mitevő legyek? Nem volt egy okos gondolatom. Végre a kórhöz értünk. Legelsőbbben a zászlóanyának lettem bemutatva, ki egy szánalmas

egy vasuti is, rögtön kész volt egy ugynevezett »vasuti viccel«

— Hát kérem, kezdi mondókáját, régi dolog az, hogy a Fiume és Budapest közötti vonat Európaszerte híres a gyorsaságáról. Veszélyes utakon jár, mégis bámulatos gyorsjárásu. Tud is róla anekdotát minden becsületes vasut.

Mosolyogva folytatta tovább:

Két ur utazott a brassói vonalon. Nem győztek eleget besszankodni a vasut lassúságán.

— Csak láttad volna, szólt az egyik, hogy Fiume és Budapest között mily gyorsan megy a vonat. Oly szemfényvesztőleg gyorsan következnek egymásután a telegráf oszlopok, hogy az utasok a tájakat nem is láthatják a telegráf oszlopokból képződött erdők miatt.

— Az semmi válaszolt rá a kollégája. A fiumei gyorsvonat gyorsasága tulszárnyalja Európa összes vonatainak gyorsaságát. Oly gyorsan megy a vonat, hogy én a multkor, mikor a fiumei állomásfőnök a beszállásnál okvetetlenkedett velem és pofon akartam ütni, már a budapesti állomásfőnök állt előttem és ő kapta a pofont.

Jót kacagtunk a vidám vasuti ötletein és bámultuk tovább a természetalkotta szépségeket. Lic-nél pillantjuk meg először a tengert. Olyan méltóságosan csendes és békés ez a tenger, de ha a bóra felkavarja, akkor a

mosolylyal mérte végig jobb lábom ujját és — nagyon örvendett.

U volt azonban a legjobb anya. Rögtön haza küldetett cipőkért. Az inas véletlen a téli cipőket találta elhozni, de idő több nem volt a várakozásra, felhuztam; bár kissé meleg volt és szoritott, de mégis kirukkolhattam az ünnepélyre.

Vége lett a ceremóniának, a szekérrudat hazafelé kellett igazítani mihamarább, mert ott-hon az anyósom és a feleségem várt, amit meg a zsebem meg a gyomrom szoritott. Megvettem a »bucsu fiát«, egy nagy tükrös bábszivet, mit miután más hely nem volt, beléhelyeztem szárnyaskabátom hátsó zsebébe.

— Különféle jókívánatok és üdvözlések közben főlzálltam a rogyásig megtelt vonatra, hol már cseppnyi ülő hely sem jutott számomra, kénytelen voltam állva maradni a szakasz közepén. Számtalan zsebkendő lobogtatás mellett indult meg a vonat Pécs felé.

Utközben a rekkenő hőségtől elálmosodtam, kezdtem szundikálni állva, mint az elefánt. Ezer féle képek repültek el álmos szemeim előtt. Láttam, amint szeretteim versenyt kapkodnak a feléjük tartott báb sziv után. Az anyósom kapkodott legbátrabban felém, akár a karvaly zsákmánya után. . . Félttem az éles körmeitőlés folyton hátrafelé igyekeztem, hogy nagyobb legyen a hecc.

Egyszerre egy kemény lökést kapott a vonat, én elveszítettem az egyensúlyt és belepottyantam egy polgáraszony tojásos kosarába. Nagy roppanás és két sikoltás hasította a levegőt: »Jaj a szivem!« — »Jaj a tojásom!«

Hogy aztán mi történt? Röstelem elmesélni.

Plagizátor.

Napirend 1899. szeptember 2-án.

Naptár: szombat, szept. 2. — Róm. kath.: Absolon. — Prot.: Absolon. — Görög-kel.: (aug. 21.) Tádé. — Zsidó: S. Nezáwim. — Nap kél 5 óra 22 perckor; nyugszik 6 óra 37 perckor. — Hold kél 2 óra 56 perckor éjjel; nyugszik 5 óra 33 perckor délután. Időjárás. Kutatás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Száraz, északon csapadék várható.

— (Szinügyi albizottság ülése.)

Ma délután ülésezett a szinügyi albizottság, hogy a Tiszay Dezső szingazgató által bemutatott szintársulati névsor, a helyárak és bérleti feltételek tárgyában határozzon, illetve a nagybizottság elé terjesztendő véleményt mondjon. A bemutatott társulati névsorra vonatko-

legveszélyesebb vizek egyike. Itt-ott feltűnnek a nagyobb gőzhajók és a távoli láthatárt, mint tarka lepke sereg az apró fehér halászbarkák töltik be. Fiumétől messze keletre láthatóvá lesz az örökzöld *Abbázia* s jobbra tőle *Voloska*. De látható még *Susak*, *Bukkari*, a melyek már magyar koronához tartozó falvak. Szembe az utassal a nyílt tengert *Cherso* szigete takarja el kopár sziklapartjaival.

Még egy nagyot sipol a vonat, azután bekanyarodik a már Fiuméhez tartozó óriási alagutba. Egy perc még és megérkeztünk a magyar tengerpartra, Magyarország gyöngyébe, a kies Fiuméba.

Milliókat költött már országunk Fiuméra, mégis Fiume népe olyan sajátságos benyomást tesz reánk. A benszülött fiumei szereti mindazt a mi olasz, haragszik mindarra, ami horvát és nem simpatial mindazzal, a mi magyar. Sem horvátnak, sem olasznak, sem magyar-nak nem tartja magát. Ő fiumei és mint ilyen teljesen független ember. Nem törődik azzal, ha Fiume magyar fenhatóság alatt áll, csak azt követeli, hogy a magyarok saját jogaiban, önalkotta törvényeiben hagyják meg. Gróf Szapáry László kormányzó mindent elkövet Fiume felvirágoztatása érdekében.

Másnap kora hajnalban ágyu dörgés vert ki az ágyamból. Hadihajók érkeztek a kikötőbe és lövöldöztek egy teljes félórán keresztül. Felséges idő volt, a hőfok lejjebb szállt,

zól, melyet lapunk tegnapi számában közlünk, bár az albizottság a szerződött tagok képességeit közvelenül nem ismeri, mégis a működésükre vonatkozó sajtónyilatkozatokból ítélve s tekintve, hogy valamennyi szerepkör kellőképpen betöltöttnek mutatkozik, a névsort elfogadhatónak jelentette ki s a nagybizottságnak is elfogadásra ajánlja. — A napihelyárakat Tiszay a tavalyi árak szerint kéri megállapíttatni, mit az albizottság szintén elfogadhatni javasol. Az évad valamennyi előadására szóló (körülbelül 180—190 előadás) bérletet szintén a tavalyi áron tervezi adni az új igazgató, a páros és páratlan számú előadásokra szóló feles bérletekre vonatkozólag az igazgatói tervezet eltér a tavalyitól a mennyiben ilyen feles bérletben a páholyt 240 frtért, zsöllét 60 frtért, támlásszéket 50 frtért szándékozik adni és a vendégszerepléseket, jutalomjátékokat kiveszi e bérlet alól; míg tavaly feles bérletben a páholy 225 frt, a zsölle 50 frt s a támlásszék 35 frt volt s érvénye kiterjedt bármely előadásra. Az albizottság tehát azt javasolja Tiszaynak, hogy a feles bérletre is a tavalyi feltételeket tartsa meg. (Tudtunkkal Somogyi a páholyok egész évadbeli 450 frtos bérletébe is csak egy egyezett bele, ha a bizottság legalább 18 páholy bérletét biztosítja neki; a páros és páratlan számú előadások bérletéről pedig hallani sem akart, azt mondván, hogy álljon össze több család közös bérletre. Ily módon létesültek aztán feles bérletek, de nem az igazgató jóvoltából.) A napi helyárakra nézve kijelenti Tiszay, hogy hetenkint két előadást fog tartani 30%-os ármérséklés mellett, a vasárnap délutáni előadások pedig az eddigi szokáshoz képest fél helyárak mellett fognak menni. Ezt természetesen az albizottság is elfogadta. Jelzi egyúttal az igazgató, hogy műsorába hetenkint egy történelmi és egy klasszikus darabot fog fölvenni, mit az albizottság helyeslőleg vett tudomásul. — Tiszaynak arra a kérelmére, hogy a költségesebb operai, kiállításos előadásokra s vendégszereplésekre 20—25%-os helyáremelést engedélyezzen a bizottság, kijelentette a bizottság, hogy a helyár emelésére nézve esetről-esetre fog a körülmények mérlegelése mellett határozni.

Azt a kérelmét Tiszaynak, hogy az idei évadot már szeptember 29-ikén kezdhesse meg, a bizottság nem tartja teljesíthetőnek, mivel a város közgyűlése által elfogadott szer-

ződés szerint a szerződési időtartam csak október 1-én veszi kezdetét, de a színház tűzbiztosítása is október 1-én kezdődő előadásokra szól. Végre a ruhatári díjakat darabonként 5 krban javasolja megállapíttatni a bizottság.

A színügyi albizottság eme javaslatai fölött a színügyi nagybizottság f. hó 4-én, hétfőn délután 3 órakor megtartandó ülésében fog határozni.

— **(A pécs-baranyaisport-egyesület)** folyó hó 17-én (vasárnap) Pécsről — Villányra (43 klm.) kerékpáros verseny-kirándulást rendez. A kirándulás sorrendje s feltételei: A versenyzésben, illetőleg a kirándulásban a pécsi sportegyletek összes tagjai részt vehetnek. Összejövetel 1899. szeptember 17-én d. u. 1/2 1 órakor az egyleti helyiségben (Magyar Király szálloda). Indítás pontban 1 órakor a siklósi vámtól. Nyolc díj; az első háromnak ezüst-érem, a többi ötnek diszített s bronz-érem. Tét s nevezés nincsen. Időtartam 2 óra 30 perc, ezen túl beérkezők díjat nem kapnak. Villányban ünnepélyes fogadtatás, este társasvacsora, díjkiosztás s táncestély. Vendégek szívesen láttatnak. A versenyzőknek a M. K. Sz. versenyszabályai mérvadók. Rossz idő esetén a kirándulás két hét múlva tartatik meg.

— **(Párbaj vér nélkül.)** A szentlőrinci erdőben ma reggel öt órakor pisztoly párbaj folyt le Varga József vasuti hivatalnok és Krausz Pál vasuti hivatalnok gyakornok között. A párbajra egy a pécsi állomáson levő vasuti tekepályán történt összeszólalkozás adott okot. Háromszori golyóváltás után sebesülés nem történt. Mint párbaj orvosok Jungman Rezső dr. és Bahula József dr. pécsi orvosok szerepeltek.

— **(Belügyminiszteri körrendelet.)** Hasznos körrendeletet bocsátott ki legutóbb a belügyminiszter az összes törvényhatóságok részére; úgy a hivataloknak, mint a közönségnek is sok kellemetlenséget okozott ugyanis, hogy az olyan hivatalos átiratoknál, melyek kapcsán egyik hivatal a másiknak pénzt, vagy értéket is küld, a hatóságok a pénztalványok

nál, melyet a Reçina folyócska fölé építettek. Barátságosan megsimogattam a szép állatot, mely később annyira megbarátkozott velem, hogy mindenhová hiven követett és még a templomba is hiven utánam ódalgot. Lefeküdt az oltár lépcsőjére és onnét vigyázott reám, hogy szemelől ne téveszszem.

Ha egy-egy koldus kihívó magaviseletet tanusított tolkodásával, azt ő hiven megugatta, sőt még ruháját is megcibálta, ha nagyon közelemben merészelt jönni.

Tersattó mellett épült a Frangepánok híres régi vára. Magas tornyaival, vastag kőfalával és bevehetetlen bástyaival remek kilátást nyújt a quarnerói öbölre. E vár mellett kiránduló hely terraszán reggeliztem és a jó reggeliből hű kíséromnek is kijutott. Most aztán tökéletes volt a barátság, nem is tudtam többé lerázni nyakamról, míg az Abbázia felé induló hajó földézetére nem léptem.

A nyárnak immár vége, közeledik az ős és ezzel Abbáziának őszezonja. Ezrével tolonganak a fürdővendégek egy kis utókurára.

Az olajfák árnyékában ott alsóztak javában Olay Lajos, Vészi József, Hegyi Jenő, és még többem. Ők is ide jöttek kis üdülésre.

Annyi itt a magyar, mintha magyar fürdőhelyen lennének. A restaurációkban, hotelekben, kávéházakban, sétatereken és a fürdőben mindenütt hallhatjuk az idegenben oly szépen csengő magyar szót. A pécsiek sem hiányoztak augasztus havában Abbáziából. Ott voltak: Opris Péter, Szilvek Lajos dr., Lujzerék,

szelvényére a megkeresések pontos számát s az összeg rendeltetését rájegyezni elmulasztották, minélfogva igen gyakran megtörtént, hogy a pénz és iratok más-más hivatalba, p. o. más-más tanácsi ügyosztályba érkeztek s vége hossza nem volt a sok irka firkának, míg mindegyik igazi rendeltetése helyére együvé került. Ezekből a kalamitásokból aztán számtalan esetben megtörtént, hogy a feleknek egyszerűen kézbesítendő értékeikre heteken át kellett várakozniok. Maga a miniszter közvetlenül is tapasztalta e rendtelenségek kellemetlenségeit s ezért most a legszigorubban utasította az összes hatóságokat, hogy pontosabb eljárással azoknak a jövőre nézve vegyék elejét.

— **(Csaló asszony.)** Skodnitz Mór, mohácsi kereskedőhöz a napokban beállított egy asszony és megnevezvén magát, hogy ő Varga Jánosné lancsuki lakosnő, számlára különféle kelmet vásárolt. A mit vett, azzal az igérettel vitte el, hogy másnap ismét visszajön és újabb bevásárlásokat tesz. Másnap csakugyan ismét vásárolt egy csomó kelmet, úgy, hogy összesen 110 frt áru bevásárlást tett. A kereskedő azután csak akkor kezdett gondolkodni, hogy jó üzletet csinált-e, mikor a vevő már eltávozott. Nosza kezdett utána kérdezősködni és ki is derült, hogy az asszony nem Varga Jánosné, hanem Vargának csak szeretője volt valamikor s most Bátán lakik és Decsi Annának hívják. A megcsalt kereskedő sietett feljelenteni az esetet, mire az asszonyt letartóztatták s még egy részt a kicsalt árukból meg is találtak nála. A csaló asszonyt bekisérték a mohácsi járásbírósa börtönébe.

— **(Szerencsétlenül járt vasuti munkás.)** Kelemen Mihály vasuti munkást a napokban könnyen végzetessé válható baleset érte. A munkás a faskamrájában levő hasábfát akarta felfürészelní, a midőn e célból a farakást bontani kezdte, egy hasáb leesett s oly szerencsétlenül találta el a munkás karját, hogy annak kulcsontja eltörtött és vállperc osontja pedig meghasadt. Dacára a súlyos

Schwabach, dr. Deutsch és még többen. Ezek hosszabb ideig voltak Abbáziában, de átutazó pécsiekkel is találkoztam.

Egyik délután beborultak az isztriai hegyek. A felhő eltakarta a magas hegycsucokat és a levegő mind sűrűbb lett. Végre megvilant az ég, elhangzott a dörgedelmes jelszó és kitört az égiháboru.

Oly magasztos volt a háborgó tenger hullámárjaival, a mint a part övezte szikláknak bömblöve, forrva és sisteregve rohant neki.

A nyári zivatar hamar elmullott, de a háborgó tenger most már nem oly könnyen csillapodott le. Egyre verdeste a szikla tömegeket és csapkodta a partokat.

A hullámverés a bátrabbakat a tenger vizébe csábitotta. Olyan kellemes is hullámverés idején a tengerben fürdeni és a hullámok hátán ringatózni. Jó magam is neki bátorkodtam és megfürödtem. A hölgyek sem hiányoztak a fürdőkben, ők is vidáman lubickoltak a hullámos vizekben és a mi a fő: minden uszodában együtt fürdenek a férfakkal.

Egy barnaképű kis bakfis lubickolt tőlem vagy tíz tempónyi távolságban. Olyan édesen tudott mosolyogni felém, mikor a mamája nem nézett oda. Egyszerre jött egy nagy hullám és a mosolygó kis tündért a hátára kaptá. Még csak ennyit hallottam:

— Jaj Istenem! . . .

Azután jött még egy hullám és átcsapott a kis ficánkodó bakfis teje fölött.

a melegség ma már tűrhető volt, a kora reggelt felhasználtam tehát egy kis kirándulásra.

A város fölötti hegydombok egyikére épült Tersattó. Vagy 400 sziklába vájt kőlépcső vezet fel Tersattóra, a katolikus hívők egyik világszerte híres kegyhelyére. A bigott népek ezrei zarándokolnak ide, hogy bűneik bmondása után megkönnyebbülve lélekben újabb erőt merítsenek az élet gondjai elviseléséhez. Majd minden lépcsőn pergeti olvasóját egy-egy kiaszott alak, rongyos ruhájú koldus. És hangos imájába ha egy-egy ájtatos zarándokot, vagy kíváncsi turistát meglát, tolkodólag beleszóvi:

— Prego Signore uno Soldo! . . .

Ha nem adnak neki semmit sem, bosszus arccal morogja tovább imáját és sokszor a szent zsolozsmába nem épen a legábitatosabb szavakat szóvi be.

Találkoztam olasz hívőkkel, a kik sokok mértföldnyi távolból jöttek a tersattói bucsura és a hegy tövéből ájtatos éneklés és imádkozás között térdelve kusztak fel a magasba, a kemény kőlépcsőn. Mezitelen térdeiket a kiálló kavicsok véresre szurdálták, de azért egy arcizmuk sem árulja el fájdalmukat. Ők a szent hitért szenvednek és e tudat elviselhetővé teszi fájdalmukat.

A tersattói bucsu óriási arányokat ölt, ember-ember hátán tolong és alig lehet bejutni a hatalmas templomba.

Volt egy hű kísérom az uton. Egy gazdátlan kutya szegődött hozzám a susaki hid-

sérülésnek reményelhető, hogy Kelemen Mihály nem lesz nyomorék, mi valóban nagy szerencsétlenség lenne oly emberre nézve, ki két keze nehéz munkájával kénytelen magának és családjának mindennapi kenyerét megkeresni.

— **(Hütlen szolgál.)** *Pirkel* József, karancsi lakos magtárjából a minap elloptak három zsák búzát. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azután csakhamar kiderült, hogy a lopást a káros szolgálja, *Wéber* Ferenc, baáni születésű cseléd követte el, a ki egy orgazda biztatása folytán lopta meg a gazdáját, hogy eladhassa neki a lopott búzát. A tolvaj cselédet és az orgazdát feljelentették a bíróságnak.

— **(Égő szemétdombok.)** Vidéki levelezőink két esetről is adnak hírt, mikor az udvarokban felhalmozott szemét kigyuladt. Az egyik eset Dunaszekcsőn történt, *Heim* Mátyás udvarában, hol a szemétdombon keletkezett tűz okát nem lehetett kipuhatolni. A második eset Maiss községben *Vaguc* Ferenc udvarán történt, de itt már kárt is okozott, mert a szemétdombról a tűz atcsapott *Mundunec* Péter istállójára s azt elpusztította. Itt a tüzet az egyik lakónak, *Thur* Nándornak hatéves lánya okozta, a ki a tüzes paraszat kiöntötte a szemétdombra.

— **(Automata-világ.)** A párisi postahivatalokban ezentul automaták fogják eladni a postabélyegeket. Az e célra készített különböző gépeket pár nap mulva ki fogják

Mikor már tul volt a pillanatnyi kellemtelenségen ismét felém mosolygott. Most már tudtam, hogy ő is magyar, tehát jobban nézegettem és visszamosolygottam. De őh ádáz sors. A hullámverés egy újabb hullámot kergetett felénk és a kiállhatatlan izű sós vízből egy korty lecsuszott a torkomon.

Az előbb én nevettem a kis bakfis balesetén, most ő kacagott ki engem. Mennél jobban köhögtem a sós víz hatása alatt, ő annál jobban kacagott.

Később megismerkedtünk, még később pedig együtt utaztunk vissza szép hazánk felé. Mondtam is a kis bakfisnak az uton:

— Már sok keserűség ért az életben, de oly keserűségben nem volt részem, mint a minő keserű a tenger vize.

Fiuméba átmenve esténként gyakran hallgattam *Jónás* Jancsi szivhez szóló szép magyar nótáit. József főherceg udvari cigányának elég jól megy a sorsa, nemrég egy udvari koncerten is zajos sikert ért el.

Visszatérésem előtti nap érkezett a fiumei kikötőbe az *Adria* jelenlegi legnagyobb hajója: *Jókai*. A közelmúltban elsülyedt *Jókai* gőzös helyébe építették ezt. Hatalmas nagy alkotása az emberi munkának és dicsősége a magyar tengerhajózásnak. Láttam a *Lloyd* társulat legnagyobb hajóját is, a *Franz Ferdinandot*, mely most teszi az első nagyobb tengeri útját *Kalkuttába*. A tágas kikötő utvesztőiben és a hajók tömkelegében pécsi fiu kalauzolt, *Billitz* Vilmos, kinek bátyja *Billitz* Sándor maga is több hajót járat a tenger vizein.

Németh Péter.

állítani a főpostán. Amelyiket aztán a közönség legjobban használja, amely tehát legpraktikusabbnak bizonyul, azt fogják véglegesen alkalmazni Páris valamennyi postahivatalánál.

— **(Leégett kazlak.)** Nagyharsányban *Püspök* István birtokán leégett egy kazal szalma a napokban. A kár 150 forintot tesz ki. Turonyban *Balog* János birtokán volt kazaltűz. Itt azonban a kár sokkal nagyobb, mert mintegy 900 forint értékű kazal égett el. Bissén *Kollp* Jakab földjén még nagyobb tűz volt. Itt nemcsak a kigyulladt kazal, de a cséplőgép is odaégett s a kár ezer forint körül van. Bolmány községben szintén tűz volt a minap; *Naszovszki* Józsefnek égett le egy kazal búzaszalmaja, a mi vagy 150 forintot ért. Mindeme tüzek, hogy miből keletkeztek a vizsgálatnak nem sikerült kipuhatolnia.

— **(Tiltott visszatérés.)** Megirtuk nemrég, hogy települési engedélyt kért a rendőrségnél egy *Schrott* József nevű ember, a ki a fegyházból szabadult ki, a hol egy Pécselt elkövetett betörésért ráért büntetését ülte le. Mivel nem idevaló illetőségű, a települési engedélyt nem adták meg neki s őt kiutasították a városból és ráparancsoltak, hogy ne jöjjön ide többé. *Schrott* azonban visszatért s itt csavargott, mikor tegnap este elfogták. Most tiltott visszatéréseért meg fogják büntetni és azután hazatoloncolják.

— **(Mégkéselt erdőőr.)** Kökényen történt a napokban, hogy *Geier* János erdőőrt az esti órákban az országuton eddig ismeretlen tettesek megtámadták orozva s egy bicikával bal karjába szúrtak, aztán kereket oldottak. Az erdőőr sérülése nem veszélyes, sőt rövid idő alatt begyógyul; a tetteseket, kik valószínűleg boszúból követték el az orvtámadást, erélyesen nyomozzák.

— **(Nem kell az asszony.)** Keleti János regenyei gazda alighanem alaposan megharagudott a feleségére, mert a napokban megcselekedte azt a cifra állapotot, hogy éjnek idején kaptos állapotban térve haza, feleségét kiverte a házból. Mikor aztán másnap az asszony panaszra ment a községi előljárásához, ahova az embert is elhívták, a haragos magyar kereken kijelentette, hogy nem veszi többet vissza a feleségét, mert: „nem kell se testének, se lelkének”. Persze nem elégedtek meg ennyivel a hivatalos urak, hanem feljelentették az esetet a bíróságnál, ahol a dolognak folytatása lesz.

— **(„Balra hajts.”)** Ez volna puritán módon egyszerű kivonata annak a testes szabályrendeletnek, mely a kocsiknak az országutakon való közlekedését szabályozza. De olyik gazda tán csupa feledékenységéből is néha elmulasztja e fatáblákra irt szabályrendelet kivonatnak eleget tenni, s ekkor kész a galiba. Így történt ez ma délelőtt a siklói országuton is, ahol *Jónás* József pécsi fuvaros kifelé igyekezvén, összeütközött a Siklós felől

jövő *Martin* Károly siklói gazda kocsijával, melynek egyik kereke összetörött. A hibás a pécsi gazda volt, mert a siklói magyar azon jó hiszemben, hogy a szembejövő kocsi a figyelmeztetés szerint balra fog hajtani, nem ügyelt a kitérésre, s a két kocsi így akadt össze egymással. A dolognak természetesen alapos pénzbírság lesz a vége.

— **(Találtatott.)** Tegnap délelőtt *Pellérd* és *Görcsöny* között az országuton egy ezüst remontoir órát találtak, melyet valószínűleg valamelyik kiránduló kerékpáros vesztett el. Az órát igazolt tulajdonosa a *Pellérdi* községi előljáráságnál átveheti.

— **(A praktikus amerikai.)** A praktikus amerikai a kimustrált vasuti kocsikat elégeti. Ezt így olvasva, azt mondaná az ember, hogy a bolond amerikai! Csakhogy az amerikai sohasem tesz semmit haszon nélkül. A vasuti kocsikban ugyanis van nagymennyiségű használható vasrész, a tengelyeken és a kerekeken kívül egy-egy kocsiban vagy három tonna vas. Ez a fő a kimustrált vasuti kocsiban, a melynek a fa-alkatrészeit is lehetne még valamire használni s van is kellő értéke, csakhogy ha annak rendje és módja szerint szétszedetnék munkásokkal, a munkaerő többé kerülne, mint amennyit a famennyiség ér. Csak legutóbb is nagyon sok teherkocsit égettek el így *Delveyben*, ahol külön erre a célra égető telepet csináltak. Az elégetendő kocsikat egy lokomotív tolja be a tűz-sirba, vagy pedig csigával emelik be a kemencébe.

— **(Tűz a mosókonyhában.)** *Paskusz* Dávid, hercegszöllősi lakos házában e hét elején tűz volt. A tűz a mosókonyhában támadt, hol a tűzhely melletti farakás gyuladt ki. Mire a tüzet észrevették, már elégett egy csomó fehérnemű is és a tűz áthatolt a padlásra, úgy, hogy a tetőt is nyaldosni kezdték már a lángok, mire a tüzet eloltották. A kár így is kitesz vagy másfél száz forintot.

— **(Merénylet egy püspök ellen.)** *Ricciardi* galliopoli püspök ellen a minap *Lecceben* merényletet követtek el. A püspök kapujába bombát rejtettek el, mely felrobbant ugyan, de egyéb bajt nem okozott. Most azt írják *Lecceből*, hogy *Ricciardi* ellen újabb merényletet követtek el. A püspök, a ki jelenleg *Nadrobán* időzik, tegnap egy csomagot kapott a postán, melyre ez volt írva: száritott gyümölcs. A bombamerénylet óta azonban gyanakvó püspök nem bontotta föl a csomagot, hanem átadta a rendőrségnek. Ott óvatosan felbontották a küldeményt és tiz darab viperát találtak benne. Az egyik vipera egy rendőrt meg is mart. A rendőrség szigorú vizsgálatot indított.

— **(Zsuzsi leányzó.)** Modern regénybe való szerelmi história történt a napokban *Szemely* községben. *Répási* Antal odaváló gazdálkodónál szolgál rövid idő óta *Gyenes* Zsu-

Ma nyílik meg

a Royal-kávéház új

5 csikágói-collender-mantinellü-tekeasztal-terme

mely alkalommal

Farkas Sándor zenekara új műsorral hangversenyez.

zsanna cselédleány, ki tán egy hónappal ez-
előtt került Valpóráról a községbe. A leány egy
szép napon eltűnt a háztól s estére sem tért
vissza, amikor is keresésére indultak. Meg is
találták a leányt az istállóban elbujva s midőn
megkérdezték, hogy miért bujt el, sirva pa-
naszolta, hogy az istállóban akarta az éjjelt
bevárni s aztán felkötötte volna magát egy
istrágra. Tették okául azt adta elő, hogy
szerelmes, kiolthatlanul szerelmes egy valpói
uradalmi gazdasági alkalmazottba, ki Zsuzsi
leányzó gyöngéd érzelmeit azonban nem viszo-
nozza. A reménytelenül szerelmes Zsuzsi leány-
zót most jobban szemmel tartják s tán sikerül
szerelmi bánatából kigyógyítani.

— **(Cápa.)** Addig kiabáltak farkast a
Quarnero partján, míg végre egyszer igazán
megjelent a cápa. Valóságos, hus és vérből
való tengeri szörnyeteg, a mely embert eszik,
ha lehet. A halászok hat méter hosszú és
tizenkét métermázsas súlyú hatalmas cápát
öltek meg Quarneróban tegnap s partra
húzták a kikötőváros legélénkebb helyén, az
Adamich-mólón. A korzó közönsége összesze-
reglett a csodára, a mely ezuttal nem repült
el, mint a kacska. A bátor halászok már meg
is kapták jutalmukat a tengerészeti hatóság-
tól. A cápát valószínűleg a Nemzeti Muzeum-
nak ajándékozzák.

— **(Hurokra került lóközők.)**
A siklói csendőrök, Csapó Mihály őrmester-
rel az élén egy jól szervezett lóköző banda
fejét csipte el Kovács György, gyűdi kőbor-
cigány személyében. Ez a híres banda túl Sla-

voniban űzte mesterségét. Lovat loptak de-
rűre-borura, míg utóbb a csendőrök nyomára
jutottak a dolognak. A lovakat állítólag a sely-
lyei uradalom »vájási« révénél csempészték
át a Dráván. Ebben a csempészetben nem kis
segítségükre volt Dérvár János révész, akire
a cigányok rávallottak. Így hát Dérvár Jánost
is beszállították a csendőrök Sellyére kihallga-
tás végett. Mivel pedig a megívott pálinkától
kissé kapatos volt, vártak vele, míg némileg
kijózanodik. Egyik őrizetlen pillanatban Dérvár
János előszedte tarisznyájából a borotváját s
elvágtá vele a gégejét. Azonban még idejeko-
rán észrevették s dr. Veres Zoltán összevarrta
sebét. Másnap a metszett gégejű Dérvár Já-
nost a tolvaj cigányokkal együtt átkísérték
Siklóra.

— **(Végzetes baleset.)** Mint érte-
sülünk, a napokban végzetes baleset érte Ist-
vánfi József mislenyi lakost, ki szobájában
egy dinnye magon elcsúszott s oly szeren-
csétlenül esett el, hogy fejét a kemence sar-
kába vágva, koponya-repedést szenvedett. Élet-
ben maradásához kevés a remény.

— **(Megtámadott cisztercita
igazgató.)** Baja város közönségét most egy
támadás tartja izgatottságban, a melyet két
bajai polgár Fölker cisztercita-rendi igazgató
ellen intézett s mely alkalommal az igazgató
a támadói ellen revolverével védekezett. Az
esetről s annak előzményeiről bajai tudósítónk
a következőket jelenti: Sárdi János bajai
nagybirtokos még e hónap 20-án a zirci cisz-
tercita rend káptalani ülésébe nyílt levelet in-

tézett Vajda Ödön zirci apáthoz, hogy Fölker
Gusztáv gimnáziumi igazgatót helyezze el Ba-
járól. Azok a polgárok ugyanis, — ez volt a
kivánság megokolása — kik az igazgató ellen
a városi képviselőválasztáskor tanúsított maga-
tartása miatt bünvádi eljárást indítottak, ret-
tegnnek a bajai gimnáziumba iratni gyerme-
keiket, a hol az igazgató boszujának lennének
kiszolgáltatva. Az apát erre a levélre nem is
válaszolt. Ez annyira fokozta a polgárság iz-
gatottságát, hogy tegnapelőtt két bajai polgár
Fölker Gusztáv igazgatót, mikor a rend sző-
leje felé tartott, sértő szavak kíséretében szit-
kozódva megtámadta s tetteleg inzultálta. Föl-
ker támadóira revolvert rántott, a mi az el-
keseredett családapákat visszavonulásra bírta.
Az eset Baján óriási izgatottságot keltett s
városszerte feszült várakozással tekintenek a
kinos ügy kimenetele elé.

— **(Lövöldöző polgár.)** Kénes Jó-
zsef magyar-peterdi lakos is ama emberek
közé tartozik, kik a puskázásban lelik öröme-
ket. Mint értesülünk, a gazda abban találja
örömét, hogy valamiregi rozsdás pisztolyal az
udvarában célba lövöldöz. Miután az ilyen
szórakozás nagyban veszélyezteti a szomszédok
biztonságát, a közelben lakók kérték, hogy
tiltsák el Kénes Józsefet a veszedelmes szó-
rakozástól, minek következtében a gazda pisz-
tolyát elkobozták s megtették ellene a fel-
jelentést.

— **(Különös párviadal.)** Az uj-
farthfai acélgyárakban érdekes párhaj folyt le,
a melyet két gözmozdony vívott egymással, a

vett erőt, mint azon embereken szokott, kiknek valami
nagy fájdalom elvette a jövőbe vetett hitüket, akik sem-
mibe sem veszik a világot, mely nem hozhat már szá-
mukra örömet. Megdöbbenve tapasztalta Erich ezt a vál-
tozást, de nem volt bátorsága erről Signének szólni.

— Én sem aludtam egész éjjel — mondta aztán
elfogultan. A dühöngő vihar nem engedett aludni; mindig
Henrikre és hajósaira kellett gondolnom s már a pusztá
gondolat is megrémített, hogy »Stavő reménye« talán —
hajótörést szenvedett.

— A miatt ne aggódj — mondta kicsinylőleg Signe.
A »Stavő reménye« erős hajó, bátyád szakavatott hajós
s legénysége is érti a dolgát. Hidd meg, néha jobb kint
lenni a háborgó tengeren, mint itthon a szárazföldön. S
midőn meglátta Erichnek csodálkozó tekintetét, ki látszó-
lag nem értette ezt a célzást, gúnyos mosolylyal tette
hozzá:

— Nem érted? Megmagyarázhatom közelebből is.

— Nem szükséges! — szabadkozott Erich — meg-
értettelek így is. Knuth Mendére gondoltál?

— Ő reá, vagy másra.

— Valóban sajnálom Knuth Mendét. Meg fogják
vetni, lenézni, kiűzik otthonából s senkisémet fog vele szóba
állani. Bár már hazajönne s békülne ki a feleségével.
Ugyis csak ez lesz egyetlen vigasza. S mert Greta most
neked az ápolásáért hálára kötelezted, jó volna, ha te
szólnál néhány szót szegény Knuth érdekében. Ugy-e bár
Signe megteszed?

— Nem mindenki olyan békülékeny, mint te.

— Tehát meg sem akarod kísérteni a békítést?

hallgatta azokat a panaszos hangokat, melyeket a ke-
mencébe fuvó szél okozott.

— Nincs nyugtom! — mondta borzongva Knuth
— mindig a »Stavő reményére« kell gondolnom. Talán
éppen e pillanatban küzdenek a halállal.

— Hja a hullámok! — szolt nyugodtan Kjär. Sen-
kisémet képes őket utjokban feltartani. Aludj nyugodtan
Knuth, aludj!

— Láttad te is? — kérdezte Knuth.

— Mit?

— »Stavő reményének« pusztulását.

— Nem.

A hajós megkönnyebbülten lélegzett föl. Talán mégis
pusztá álom volt csupán a borzalmas látvány, mindannak
dacára, amit Kjärtől hallott. Elernyedten engedte, hogy
Kjär az ágyhoz vezesse, melyre fáradtan dőlt le. Egy
darabig még tétovázva tekintett szét a gunyhóban, de
aztán megnehezdedtek szempillái s rövid idő alatt mély
álomba merült.

Az öreg Kjär végigtekintett az alvó emberen, az-
tán meglegedetten bölintott fejével. Aztán megtömté a
pipáját, néhány hasáb száraz fát dobott a tűzre, melye-
ket éhesen nyaltak körül a kemence táncoló lángjai. Kjär
Kjársen mereven bámulta a lángok játékát és mélyen el-
gondolkozott. Nem tudta elképzelni azt, hogy miért nem
látta ő is előre a »Stavő reményének« pusztulását? s
már maga is arra gondolt, hogy talán csak a szokottnál
élénkebb álma volt Knuth Mendének, amely annyira me-
grémítette; de viszont járatos lévén a miszticizmus vilá-
gában, arra a következtetésre jutott, hogy Knuth láto-

miért is Hopkins mozdonyvezető a közbiztonság veszélyeztetése miatt állott a törvényszék előtt. Edwards mozdonyvezető vizért indult a géppel, de Hopkins, a ki éppen szentet rakott a mozdonyra, elállotta útját. Ennek dacára Edwards előrenyomult és el akarta Hopkins mozdonyát taszítani, Hopkins nem hagyta magát. Több gőzt használt, mint amaz és egy másik sínparra tolta Edwards mozdonyát. Edwards újból próbálkozott, de Hopkins megint visszaterelte. Ez újbóli kísérlet következménye volt azután, hogy a rugók összeütköztek. Hopkins kijelentette, hogy inkább szétzúzza a mozdonyokat, mintsem hogy előbb eltávozzék, mielőtt szénrel megrakodott volna. Végre felsőbb hatóság közbelépésére Hopkins eltávozott a küzdterről. De miután ő volt az, a ki az egész incidenst előidézte, ő állott mint vádlott a bíróság előtt.

— **(Egy örült merénylete.)** Stockholmból jelentik, hogy ott Stendahl őrnagy, a svéd trónörökös hadsegéde, hirtelen megőrült és örütségében le akart lőni egy másik őrnagyot. A város közelében gyakorlatok folytak, miközben Stendahl Wennerberg őrnaggyal találkozott. Mind a két őrnagy lovon volt, köszöntötték egymást és kezet fogtak. Alig váltak el, Stendahl előrántotta revolverét és háromszor rálőtt Wennerbergre, akinek a jobb karját a golyók szétzúzták. A sebesültet azonnal a kórházba vitték, hol konstatálták az orvosok, hogy életét nem fenyegeti veszély. Stendahl őrnagy egy óra múlva maga jelentkezett az ezredparancsnokságnál és kijelen-

tette, hogy azért lőtt Wennerbergre, mert ez őt hosszabb időn át hiphonikus eszközökkel üldözte. Kétségtelennek tartják, hogy Stendahl őrnagy, ki egyszer már volt a tébolyában, tettét örütségi rohamban követte el.

— **(Oszró és Kis-Csány.)** E két község között csinos kis tanügyi háború kezdődik, mely természetesen nem fog szűkölködni a folyamodvány és felebbezés című levegek dolgában. E két községnek ugyanis eddig Kis-Csányon, közös felekezeti iskolája volt, melynek fentartásához, mindkét község egyenlő arányban hozzájárult. A közelmúltban történt azonban, hogy az oszróiak községi iskoláját államosították, minek következtében Oszró, tanügy dolgában elvált a kiscsányiaktól, s most már az állam által reá rótt hozzájárulási költségek terhe alatt nyög. Kis-Csány azonban nem elégedett meg ennyivel, hanem követelte, hogy Oszró továbbra is hozzájáruljon a felekezeti iskola fentartási költségeihez, amibe viszont Kis-Csány nem akar beleegyezni. Miután egy rókáról két bőrt nem lehet lenyuzni, több mint valószínű, hogy az oszróiak lesznek a tanügyi háború győztesei, melynek eldőlteig azonban — sok papirt fognak elfogyasztani.

— **(Igazán fölséges látványt nyújt)** most a »Royal nagy Kávéház« új öt billardos termével és aranyos tükörszobájával, mely ezen a téren minden eddigit fölülmul. Az új, valamint a régi chikagói tekeasztalokat Seifert H. és fiai cs. és kir. udvari szállító cég szállította és úgy szépségük, mint kitűnőségük folytán ezen világhírű cég

legsikerültebb készítményei. Nagyszerű látványt nyújt az új tükörteremből az öt tekeasztalon játszókat nézni, melyek fölött a számtalan vilamos csillár és ivlámpa esténként kápráztató fényt áraszt. A helyiségben, mely most 550 személyt fogad kényelmesen magába, Berger ma már országosan híres, de utolérhetetlen ventilációja kristálytisztán tartja a levegőt, a mely a nagyközönségre igazán megbecsülhetetlen. Nemcsak a billardozó, de az egész intelligens közönség körében bizonyára nagy megelégedést fog kelteni ilyen igazi tündérhely és bizonyosak vagyunk benne, hogy Berger, ki kitűnő izlését és nagyszerű tudását ezen a téren ismételtelen bebizonyította, Pécs intelligens közönségében hálás publikumra fog találni.

— **(Udvari cím.)** Gölsdorf Károlynak, a Krondorfi-savanyúvíz kutvállalat tulajdonosának a cs. és kir. udvari szállítói cím adományoztatott. E cím adományozás abban nyeri magyarázatát, hogy a szállító buzgalmának sikerült kivívni azt, hogy e kitűnő üdítő hatású savanyúvíz, nyálkaoldó hatásánál fogva, mint élvezeti ital az udvar által is elfogadtatott.

— **(Az idegfájdalom és kísérői.)** Valamint az előrs csapata ingerli az ellenséget a nélkül, hogy nagy veszteséget okozna neki azonképen az idegfájdalom, mely magában véve nem veszedelmes betegség, kifárasztja áldozatait a kiket a vérszegény, gyöngyű és a kimerült idegek következtében elgyöngült emberek közül szed. Mint az előrs katonái, ez a betegség is hirtelen és minden oldalról támad. Egyszer a fejet, az ideget és a fogat támadja meg, hogy azután egész váratlanul a hátgerinctáját, hogy oldalszurás alakjában lépjen fel a test más részén. A beteg-

mánya nem pusztá álm, hogy abban Mimir, a hegyi manó átkos keze működött közre. Legvalószínűbbnek tartotta azt a feltevést, hogy miután Knuth Mendét kerítették hatalmukba, ő elvesztette látóképességét s hogy Knuth őt most felváltva, látni fogja jövőben embertársai pusztulását, boldogulását egyaránt, míg ő (Kjár Kjarsen) le száll sirjába — meghal.

Már hajnalodott, midőn az agg hajós feleszmélt gondolkodásából, arca a régi megnyugvást s egykedvűséget mutatta, mintha a nap és az elmúlt éj eseményei nyomokat sem hagyott volna rajta.

Nyugodtan felkelt, magához vette szigonyát s menetképesse téve régi, korhadtt fāju bárkáját, kivezett a tengerre, melyet halvány zöldes ködbe borított a sós víz felszálló párája.

Eddig jutott elbeszélésében Siwertsohn Oszkár, midőn a tanárné elragadtatva történetről, részvételleljesen kiáltott fel:

— S a »Stavó reménye«? Mi lett a hajóból?!

Siwertsohn Oszkár kellemetlenül meglepetve tekintett fel, mintha valaki mély álmából zavarta volna, mert elbeszélése annyira lebilincselte önönmagát is, hogy teljesen megfeledkezett környezetéről:

— A »Stavó reménye«? — kérdezte aztán álmodozva. — Az a sors érte a hajót, mely az emberek ezer reményét érni szokta. Elmúlnak, elenyésznek, semmivé lesznek. De kérek még rövid ideig türelmet. Mindjárt befejezem az elbeszélést.

Amint az első napsugár halvány fénye áttört a fellegeken, szünni kezdett a tenger háborgása is, mintha a hullámok megelegelték volna a tajtékzó tovarohanást s midőn a nap teljes koronája megjelent a keleti égen, csak lanyha fuvalommá változott az éj folyamán dühöngött orkán.

A kora reggel már talpon találta Erich, ki sietve közeledett Knuth Mendék gunyhója felé s halkán megkopogtatta az ablakot, melyen a következő pillanatban Signe tekintett ki.

— Te vagy az, Erich? — kérdezte meglepetve s ilyen korán?

A fiatal ember elpirult s elfordította fejét, mintha nem birta volna kiállani a leányka tekintetét.

— Tudtam, hogy te itt vagy s kérdezni akartalak, hogy van Greta.

— Jobban. Most már nem nyugtalankodik s néhány órája már csendesen alszik.

— Nagyon örülök ennek. Hanem te Signe nagyon kimerültnek látszol.

— Lehet. Borzalmas éjszakám volt. A vihar úgy megrázta a házat, mintha minden pillanatban össze akarta volna dönteni. Ehhez hozzájárult még a betegnek folytonos zagyva beszéde, sikoltozása s nyugtalan hánykolódása. Olyan kényelmetlenül éreztem magam, hogy nagy kedvem lett volna kimenni a tengerpartra, de a szél olyan ijesztően fujt, hogy nem volt bátorságom, bár nem tartozom a félnékek közé.

A leányka elmosolyodott, bár ez a mosoly nem volt természetes s az egész lényén olyan sajátságos idegesség

ségnek azt a fajtáját mondja el Bugnon kis-asszonynak (Torny-le-Grand Svájj) következő levele:

— A Pink Pilulának köszönhetem, hogy egészségemet visszanyertem. Rettenetes idegfájdalom, mely hosszú idő óta kinzott, sajnalatráméltóan vérszegénnyé tett és annyira elgyöngített, hogy semmit sem tudtam dolgozni. Éjjente nem hunytam be a szememet és annyira ideges voltam, hogy minden tagom fájt. Azt hiszem, hogy vérem a felével meglogyatozott és rettenetes idegfájdalmat kellett kiállanom. Egy ujsághír a Pink-pilulára terelte figyelmemet. Próbát tettem vele és már az első skatulya is javulást hozott. Miután több skatulya pilulát fogyasztottam el, erőm visszatért, éjjel jól tudtam aludni, jó étvágyam lett és idegeim lecsendesedtek. Ma ismét teljesen egészséges vagyok és napi munkámat kifáradás nélkül végezhetem. Hozza leveletem nyilvánosságra, hogy mások is okuljanak belőle.

Érdemes a megemlítésre, hogy a Pink-Pilulák elérte gyógyulás kettős irányban hatásos. A vér erősítésével és megújításával képessé tették Bugnon kisasszonyt arra, hogy ellenálljon a fájdalomnak és az idegrendszerre való közvetlen hatással meggyógyították magát a fájdalmat. Oldalszurás, ideges főfájás, Szt.-Vitus-tánc, mind olyan betegség, melyet a Pink-pilula az idegre való hatásával meggyógyít. A vér erősítésével és fölfrissítésével pedig a vérszegénységet és a reumatizmust gyógyítja meg. A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 forint. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszerárban, Budapest, Király-utca 12.

Törvénykezés.

§ **Kijátszotta a rokonait.** Valami örökösödési ügyük volt egymással Geri Zsuzsanna Göndör Jánosné és Geri János sellyei lakosoknak. Akként állt a dolog, hogy édes atyjuk, Geri András után Geri János és Geri Zsuzsanna földet örökölték, mely örökségi ingatlanokat Geri János nővérétől magához váltotta, azonban elfelejtette a megváltott ingatlant a telekkönyvben nevére iratni. Időközben meghalt Geri János és nővére arra használta fel halálát, hogy a telekkönyvben tévedésből az ő nevére maradt ingatlant eladta Mikó Józsefné Geri Sárának, ezáltal természetesen megkárosítva Geri János örököseit. Ezek azután család címén pört indítottak Mikó Józsefné Geri Sára és Geri Zsuzsanna Göndör Jánosné ellen. A pécsi kir. törvényszék, mely ma délelőtt foglalkozott az ügygel, közokirat hamisításnak minősítette a bűncselekményt s azért 2—2 napi elzárásra és 20 frt pénzbírságra ítélte vádlottakat. Úgy a vádlottak, mint a kir. ügyész felebbezést jelentettek be.

T a n ü g y.

Levél a tanulókhöz.

Megkezdődtek a beiratások az iskolákban. Alkalmasnak találjuk a jelen időt arra, hogy egy-két megszívlelendő tanácsot intézzünk a magyar tanulóifjúsághoz. Arról a viszonyról akarunk szólni, mely a fiatalság és a tanítói, illetve a tanári kar között fennáll, jobban mondva, a melynek közöttük fennállnia kellene. Általában nincs igen okunk panaszkodásra, de az egyes példák, melyek egy intézetben vagy csak egy osztályban is mutatkoznak, elégségesek arra, hogy megszegjék a tanító munkakedvét s ez esetben nemcsak a rendellenes tanuló, hanem annak ártatlan társai is viselik a következményeket.

Először is a tanuló tartsa leghiszenesebb és legelső kötelességének a tanárai iránt való bizalmat és engedelmességet. Ennek mindenképpen hasznát veszi. Mert a tanárok mindannyia tapasztalt, tudományos, önzetlen férfiak s bizonyára nem áll érdekükben helytelen ösvényre terelni a kezük alá kerülő ifjakat. A mit különben a műveltsége és az oktatásban való jártassága után sem lehet róla föltételezni. A tanuló pedig, ha megszokta az iskolai szubordinációt, annak csak akkor veszi igazán hasznát, ha kilép az élet szinpadára. Hisz ennek folytán szerény, kötelességtudó emberré válik; ez pedig oly két tulajdonság, mely a későbbi férfikorban megfizethetlen.

Hogy a tanár önzetlen jóakarattal tanít, azt gondolom, magyarázni sem szükséges. Példának okáért: számtalanszor ismétli azt, hogy hogyan tanuljanak. Neki az egészen mindegy, akár megfogadják a szavát, akár nem. Abból se kára, se haszna. Ha igen, akkor sem az ő javára szolgál az, hanem a tanulóéra. Soroljunk fel bármennyi példát is, mindegyikből csak azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a vezető tanár tanácsai önzetlenek, vagyis jó szándékból fakadók. Már pedig érdek nélküli jó tanácsot minden józan gondolkozású ember örömmel követ.

Némelyik tanuló némely szaktanár tárgya iránt ellenszenvvel viseltetik, mondván, hogy annak úgy sem veszi hasznát az életben. Például, a ki ügyvédnek készül, esetleg megveti a fizikát, mert ez szerinte nem szükséges az ügyvédséghez. Hibás felfogás. Mert nem mindig csak azért tanulunk, hogy annak hasznát vegyük, hanem azért, hogy művelődjünk, hogy értelmiségünk, eszünk járása fejlődjék, továbbá hogy megszokjuk a kötelességtudást és szorgalmat. Ki ne venné hasznát e tulajdonságoknak a későbbi években? Hiszen rajtuk alapul boldogulásunk ez életben, velük szilárdul meg létjogunk.

Van a tanulóknak egy rossz és igen elterjedt hibájuk, a mely menthető ugyan fiatal-ságukkal, a mely azonban mégis káros hatása rájuk nézve. Ez abban nyitvánul, hogy az ifjúság igen-igen szereti a föllebbvalóit kigúnyolni. Rendesen elkeresztelik a tanárokat, azonkívül utánozzák a szokásait s beszédmodját, engedékenységét tréfára használják ki s még szigorúságát is kijátszák. Nem mondhatni, hogy ez a pajkoskodás rosszakaraton alapul, de ha rájön arra az illető tanár, ő biz annak veszi. Mi történik akkor, ha egy komoly, meglelt férfiú kigúnyolva látja magát fiuktól, akik az ő vezetésére vannak utalva? Meltán megharagudhatik és eszerint aztán érezteti haragját a csinytevőkkel s ez nem éppen kellemes az utóbbiakra nézve.

Kicsiny, meggondolatlan pajkoskodás rossz következményekkel jár. Igyekezék ezt mindenki elkerülni, legyenek magyar ifjakhoz méltóan komolyak, tekintsék a tanárt második atyjuknak és alkalmazzák a tréfiát ott, a hol annak helye van.

)(**Félévi államsegélyek.** Megyénk iskolafentartó testületei közül ez év első felében 207-en vettek igénybe államsegélyt. Fizetési-kiegészítés címén 17 iskola kapott államsegélyt, még pedig 1 községi, 3 róm. katolikus, 12 ev. református és 1 izraelita. Korpótlék címén 190 iskola nyert államsegélyt; 1 állami, 10 községi, 120 róm. katolikus, 43 ev. református, 1 görögkeleti és 15 ágost. evang. iskola. Fizetési-kiegészítés címén 1881 forint, korpótlék címén pedig 11895 forint, összesen tehát 13776 frt államsegély utaltatott ki.

)(**Gazdasági ismétlőiskolák.** A múlt félévben 34 megyebeli község utasított gazdasági ismétlőiskolák felállítására. Ezek közül 11 község felelt meg az utasításnak; a többi 23 község pedig halasztást kért az iskola felállítására.

)(**A tanfelügyelőség ügyforgalma.** A kir. tanfelügyelőséghez ez év első felében érkezett 2270 ügydarab, 165-tel több, mint a múlt év hasonló időszakában. A közigazgatási bizottság ebből 430 darabot intézett el, míg tavaly az első félévben csak 384 tanfelügyelőségi ügydarab fordult meg a bizottság előtt; tehát a szám itt is szaporodott, még pedig 46 darabbal.

Közgazdaság.

□ **Az erdők állami kezelése.** Megirtuk a közelmúltban, hogy Baranyavármegye területén levő erdőterületek s erdősült legelők, a földmivelésügyi miniszter rendelete folytán, f. évi július hó 1-én kezdődött joghatálylyal állami kezelés alá vétettek. Az erdészeti bizottság legutóbbi ülésén erre vonatkozólag közhírré tette, hogy Árpád, Birján, Cserkut, Kis-Bicsérd, Nagy-Bicsérd, Egerágh, Gadány, Göröcsöny, Hásságy, Herend, Belvárd, Lothárd, Magyar-Peterd, Szökéd, Hosszu-Hetény, Zobák, Keszü, Kis-Kozár, Kövágó-Szőllős, Magyar-Ürögh, Patacs, Németh-Ürögh, Püspök-Bogád, Somogy, Szabolcs, Szemely, Szent-Kut, Szent-László, Áta, Töttös, Uj-Bánya, Vasas, Bosta, Kökény, Szilvás, Kassa, Kis-Budmér, Olasz, Nagy-Budmér, Devecser, Belvárd, Nyomja, Rác-Petre, Ócsárd, Regenye, Szőke, Berkesd, Nádasd, Ó Bánya, Pécsvarad, Rác-Mecske, Varasd, Várkony, Vémend, Abaliget, Bakóca, Banos, Barátur, Batyán, Bisztrice, Bodolya, Budafa, Császa, Egerszeg, Egyházbér, Felső-Mindszent, Gödre, Gyümölcsén, Hetvehely, Hörnyék, Huszlót, Jágonak, Kapos-Szekcső, Jánosi, Jenő, Kaán, Karácota, Karász, Kis-Hajmás, Komló, Kovácna, Liget, Magyar-Egereg, Magyar-Hertelend, Magyar-Szék, Mánfa, Málom, Vájt-Pusztá, Mekenyes, Meződ, Nagy-Ágh, Pula, Német-Szék, Okorvölgy, Orfú, Rác-Kozár, Rákos, Sásd, Szágy, Szarazd, Szászvár, Szatina, Szent-György, Szent-Katalin, Szopok, Tekeres, Tékes, Vásáros Dombó, Vázsnok, Tormás, Tarrós, Varga, Vaszar, Vékony, Bogola, Bakonya, Baksa, Bánfa, Bocsa, Bode, Bogdása, Botyka, Bükkösd, Cserdi, Helesfa, Csónka-Mindszent, Dencsháza, Dinnyeberki, Egerszeg, Gilvánfa, Gyűrűfű, Hegy-Szent-Márton, Bodony, Horvát-Hertelend, Ibafa, Iványi, Kacsóta, Kákics, Kátádfa, Kemse, Kis-Csán, Kis-Dér, Kis-Peterd, Kisasszonyfa, Korpád, Magyar-Mecske, Maráza, Megyefa, Monosokor, Monyoród, Nagy-Csány, Nagy-Váty, Nyugot-Szent-Erzsébet, Nagy-Peterd, Okorág, Oszró, Ózd, Pázdány, Piskó, Rónátfá, Sellye, Sósvertike, Sumony-Szt.-Lőrinc, Tengerni, Tésény, Velni, Zaláta, Aderjas, Besence, Bisse, Csarnóta, Dráva-Szabolcs, Gyűd, Harkány, Hidvég, Hirics, Vejtí, Ipacsfa, Iván-Battyán, Jakabfalu, Kis-Harsány, Kisz-Szent-Márton, Kis-Tótfalu, Kövesd, Luzsok, Marfa, Matty, Nagy-Harsány, Nagy-Tótfalu, Német-Palkonya, Old, Páprád, Beremend, Samod, Szaporca, Szava, Vaiszló, Turony, Viszló, Vókány, Karancs, Laskó, Virágos, Borjád, Duna-Szekcső, Maiss, Mohács, Nagy-Nyárad, Rác-Töttös, községek volt urbéresei; továbbá Pálé község volt kisbéresei a szabad-szent-irályi közbirtokosság s végül Siklós és Viszló községek birtokában levő erdőterületek vétetnek állami kezelés alá. A bizottság továbbá kirotta az állami kezelés után járó kezelési költségeket is, melyek a fent felsorolt községekre összesen 1835 frt 58 krban szabattak meg. Ezen kirovás a f. év második felére szól s az illetékes kir. adóhivataloknál fizetendők. Azon urbéresek, kikre ez év elején a vármegye egész évre kiszabta már az adókezelési illetéket, azt ez év végéig továbbra is a vármegye pénztárába fizethetik, a netáni hátralékokat azonban a jövő év elején már az illetékes adóhivatalok fogják 5%-os késedelmi kamattal beszédni. Üzemterv készítési költség fejében ama birtokosok terhére, kiknél az üzemterv készítése szükségessé vált, a bizottság a f. év

második felére 40 frt 57 kr. költséget szabott ki s így az erdők állami kezelése után a t. év második felében befolyandó összeg 1876 frt 15 krajcárt tesz ki.

TÁVIRATOK.

— **Hamisító bankhivatalnok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Zenovics Béla*, kassai születésű, huszonhétéves, budapesti leszámítóbankbeli tisztviselő ötvenezer forintos cheque-hamisítást követett el. A pénzt a turfon verte el. Letartóztatták.

— **Egy évforduló.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma volt *Henry* ezredes halálának évfordulója. Henry tudvalevőleg a Dreyfus-ügyből kifolyólag tavaly a börtönben beretvéval elvágta a nyakát. Párisból írják, hogy ma csendes misét mondtak érte, melyen özvegye és Henry tisztelői voltak jelen.

— **Dreyfus a haditörvényszék előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A rennesi haditörvényszék *elnöke* a mai tárgyalás kezdetén elrendelte, hogy a felvilágosításokat, melyek *Dubreuil* tanuról érkeztek, olvassák fel.

Több iratot olvasnak fel és mind kedvezően szól. *Dubreuil*, ki jelen van a tárgyaláson, előlép és megigéri az elnöknek, hogy át fogja adni egész dossierjét az el-
lene folyt pernek, melynek tárgyalása valami lónak eladása volt. Azután a perben

volt ellenfelének egy levelét olvassa fel, mely szintén kedvező rá nézve.

Ehhez *Dubreuil* hozzá teszi:

— *Labori* oly módon támadott meg, melyet a törvényszék iránti tiszteletből nem akarok kvalifikálni. Gyanus tanunak akart megtenni, de mondhatom, hogy *én voltam az első, ki Dreyfust árulással vádolhattam*, még pedig már 1896. évben.

Jouast elnök: Hogy-hogy?

Dubreuil: Én már akkor beszéltem egy barátommal, kitől kaptam egy levelet, mely megerősítette mindazt, mit most mondok.

Elnök: De hát az árulásról mit tud?

Dubreuil: Szabad a vádlotthoz egy kérdés intéznem?

Az *elnök* igent bólint. *Dubreuil* Dreyfus felé fordul és kérdi:

— Mikor szűnt meg az ön összeköttetése a Bodson házaspárral?

Dreyfus: Az 1887. évben.

Dubreuil: Beigazolhatom, még pedig két tanuval, hogy Dreyfus az 1887. év végéig igen sűrűen fordult meg Bodsonéknál és hogy különösen délután ment, mikor a férj nem volt otthon.

A hallgatóság zúgolódással fogadta a tanu e kijelentését s *Dreyfus* izgatottan szól közbe:

— Ily botrányos állítások ellen

Gaudron ezredes néhány szót kiált erre hevesen, de a zajban, mely a teremben támadt, nem lehetett hallani.

Hogy Dreyfus árulása miben állott, azt *Dubreuil* sehogyse tudja megmondani.

Dubreuil után sorra kerül a többi tanu, kiknek kihallgatását *Quesnay de Beaurepaire* ajánlotta.

A mai nap legérdekesebb része, hogy *akadt egy tábornok, ki Dreyfust ártatlannak mondja és szerinte a bordero nem Dreyfus írása*. Ez a tanu *Subert* tábornok, ki szerint *Bertillon* tudománya nem szerzett Franciaországnak valami nagy dicsőséget. *Reméli, hogy Dreyfus felmentésével a nyugalom helyreáll.*

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Magyar-németül beszélő, 23 éves, rk. vallású nő — hajadon, ki a házi teendők, valamint a **fehérművek s női felöltő-ruhák varrásában** teljes jártassággal bír, keres **uri háznál** mint

bonne

vagy ehhez hasonló alkalmazást.
Czím a kiadóhivatalban.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sár-, lépcső- és kerítés-rácsozatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyvagépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitűnőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **áraink versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.